В Божих очах вони є духовно мертвими, хоча фізично вони ще живі.

2. Фізична смерть. А колись настане і фізична смерть: ***„...аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий.“*** (Буття 3:19). Через гріх усе сотворіння приречене на смерть.

3. Вічна смерть. Останньою зупинкою потягу смерті є вічна смерть. І навіть там людина не перестає існувати (Лука 16:19-31). Це є стан цілковитої ізоляції від Бога. Гнів Божий залишається над нею, бо ***„через переступ одного -Адама- на всіх людей прийшов осуд.“*** (До Римлян 5:18). Ісус називає це місце загибелі Пеклом – місцем вічного прокляття і страждань: Вогонь там ***„незгасимий“*** (Марко 9:43, 45) і „вічний“ (Матвій 25:41), там ***„плач і скрегіт зубів“*** (Лука 13:28). Це жахливе місце, ***„де червяк їхній не вмирає, і вогонь не вгасає!“*** (Марко 9:48). Це місце ***„вічної погибелі“*** (2. до Солунян 1:9).

Як ставиться Бог до того, що ми з власної провини стрімко несемось у прокляття? З повноти душевної милості і любові до нас Він віддав Свого Сина на хрест, щоб відкрити шлях до спасіння. Слово Ісуса ***„Звершилося!“*** ознаменувало собою появу у людства шансу на спасіння – **потягу життя**. Бог відкрив нам Свою Волю (напр. 1. до Тимотея 2:4), дав нам можливість врятуватись від вічної смерті, іншими словами зіскочити з потягу смерті, що несеться в пекло. Нас запросили, увійти через вузькі двері, що ведуть до неба (Матвій 7:13а, 14). Біблія каже, що Ісус є **єдиними дверима** і також **єдиним шляхом** до спасіння. Якщо ми сядемо у потяг життя, то потрапимо до вічності з Богом.

Пересадка з одного поїзда в інший відбувається тоді, коли ми навертаємося до Ісуса, каємось у своїх гріхах, просимо у Нього прощення і приймаємо Його як свого особистого Спасителя. Це робить нас в очах Божих новими твореннями. Дарунок прощення може отримати кожен особисто, якщо

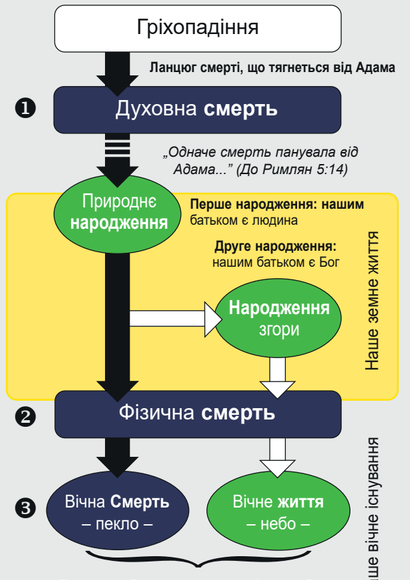

він того тільки забажає. Те, що дарується нам з милості, має для Бога надзвичайно високу ціну, жертву Його Сина. Той, хто приймає пропозицію Господа, зазнає докорінних змін у своєму житті, і отримує вічне життя (Івана 5:24). Цю можливість має людина тільки у своєму земному житті.

Шлях до життя

Після однієї проповіді підійшов до мене молодий чоловік. Я запитав його: „Де ти тепер знаходишся?“ Він коротко відповів: „Я стою на вокзалі!“ Він зрозумів найважливіше: Потяг смерті треба терміново негайно покинути! Його запитанням було: „Як мені сісти у потяг життя?“ Я розповів йому про це, і тепер він радо їде до найкращої мети - вічного життя.

Бог є не тільки Богом, що гнівається за гріхи, але й Богом, що любить грішників. Якщо ми вже сьогодні сядемо у потяг життя, то цим самим бронюємо для себе найкраще місце, Небо, як воно описане у 1 до Коринтян 2:9: ***„Але, як написано: Те, чого око не бачило й вухо не чуло, що на думку людині не спало, те наготував Бог тим,що Його люблять.“*** Що ми оберемо: життя чи смерть, Небо чи Пекло? Бог надав нам право вибору шляху, яким ми хочемо іти, створивши нас вільними істотами: ***„...життя (вічне) та смерть (вічну) появив я перед тобою, благословення та прокляття. Вибирай життя, щоб жити на світі ...“*** (Повторення Закону 30:19). Таким чином стає зрозумілим, що Божа воля спрямована на життя. Зображений тут графік є ілюстрацією дуже простого висновку:

„Якщо ти лише **один раз народився** (фізичне народження), то **помреш два рази** (спочатку фізична смерть, потім духовна (вічна);
але якщо ти **два рази народився** (фізичне народження і народження згори, коли ми приймаємо Ісуса), **то помреш ти лише один раз** (фізична смерть)!“

Віра в Сина Божого звільняє від суду прокляття і приносить упевненість у вічному житті: ***„Істинно істинно говорю вам: Хто слухає моє слово й у того віру є, хто послав мене,- живе життям вічним, і на суд не приходить, бо від (духовної) смерти перейшов у (вічне) життя.“*** (Іван 5:24).

Якщо задуматись, наскільки важливим є кожне прийняте стосовно віри рішення, то стає відразу зрозумілим, які трагічні наслідки очікують прибічників еволюційної ідеї. Вона приховує небезпеку вічної смерті і позбавляє людину шансу на спасіння. Ісус Христос прийшов, щоб врятувати нас від пекла. Зверніться до Бога в молитві. Таким чином ви ще сьогодні вийдете з потягу смерті і сядете в потяг життя. Цю кардинальну зміну у вашому житті ви можете почати з молитви:

„Господи Ісусе, я зрозумів свою складну ситуацію! Моє життя суперечить Твоєму Слову. Тепер я знаю: я сиджу не в тому потязі. Я дуже наляканий і благаю Тебе про поміч. Прости мені всі мої провини, за які мені дуже шкода, і зміни моє життя через читання Твого Слова, і направ мене. З твоєю допомогою я хочу сісти у потяг життя і бути завжди з Тобою. Я приймаю Тебе в своє життя. Будь моїм Господом і дай мені бажання і силу йти за Тобою. З глибини серця дякую Тобі, що Ти звільнив мене від гріхів моїх і тепер я є Божою дитиною. Амінь.“

Професор, доктор
технічних наук Вернер Ґітт

Назва оригінального видання: Reise ohne Rückkehr
Інтернетівська сторінка автора: www.wernergitt.com
Переклад українською : Олександра Дінґер
Лицьова сторінка: Еліза Крістіан

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 5149 9891-0, E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 127-23: Ukrainisch/Ukrainian, 5th edition 2022

Шлях без вороття

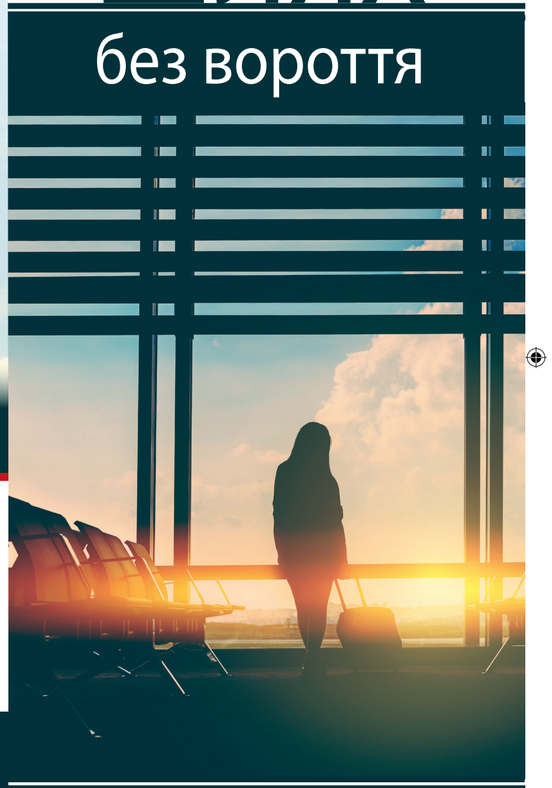

ВЕРНЕР ҐІТТ

127-23 Reise Ukrainisch Auflage 5 2022-11-07.indd 1-5
07.11.2022 10:23:12

Шлях без вороття

У південному Тіролі (північній Італії), на низькому мурі навколо однієї з церков лежать чотири черепи. Над ними висить таблиця з написом: ***Хто з них був дурнем? Хто – мудрецем? Хто – злидарем? Хто – царем?*** Справді, ніщо не вказує ні на владу, ні на багатство царя. А череп злидаря може й лежить поряд, але ніщо в ньому не нагадує про його бідність, лахміття і голод. Напевно, варто було б повісити ще одну таблицю з написом: ***„Смерть рівняє всіх!"*** А тепер давайте подумаємо чи це насправді так.

У сфері реклами робота орієнтується і спрямовується на певну групу споживачів. Проте, смерть не вибирає, вона не минає нікого. Питання смерті переймає багатьох людей: філософів, поетів, політиків, спортсменів, акторів, художників, людей неосвічених і лауреатів нобелівської премії. Найбільше цим переймалися древні єгиптяни, саме вони будували смерті найбільші пам`ятники в світі – піраміди Гізи. Німецький поет Емануель Гайбель виражає суть всіх тих людських спроб одним дуже вдалим висловлюванням: ***"Вічною загадкою є життя; вічною загадкою залишається смерть."*** З усіх численних спроб пояснення смерті зупинимося на тлумаченні з точки зору еволюції:

Смерть у світлі еволюції

Вчення еволюції надає смерті надзвичайно великого значення. Крім того наголошується, що без неї взагалі не було б життя на землі. Це доволі чітко стає зрозумілим з чотирьох основних тез еволюції:

1. Смерть – необхідна умова еволюції. Німецький фізик Карл Фрідріх наголошував: *„Якби індивіди не вмирали, то не було б еволюції, не було б нових індивідів, нових створінь. Смерть індивідів є умовою еволюції."*

2. Смерть – це винахід еволюції. Професор Відмар Таннер із Ріґинсбургу, як біолог, цілком справедливо задає питання стосовно смерті: *„Як і коли приходить смерть в наш світ, якщо її взагалі не мало би бути?"* і відповідає на нього: *„Старіння і тривалість життя є явищами пристосування, що розвинулись в процесі еволюції. Винайдення смерті суттєво прискорило еволюцію."* На його думку запрограмована смерть надає еволюції безконечні можливості випробовувати нове.

3. Смерть є творцем життя. Суть вчення еволюції відрізняється від біблійного вчення, оскільки, відповідно до вчення еволюції, смерть вважається творцем життя. Саме про це пише німецький мікробіолог Райнґард В. Каплан: *„Хоча старіння і смерть дійсно є стражданням для індивіда, особливо людського, проте воно є ціною того, що еволюція взагалі змогла створити наш вид."*

4. Смерть – є повним кінцем життя. Еволюційне вчення стверджує, що життя є способом існування матерії в межах, визначених фізикою та хімією (Манфред Айген, німецький біофізик і хімік, лауреат Нобелівської премії).

Як бачимо, вчення еволюції не в змозі дати нам достатнє тлумачення поняття смерті. Такий акцент на матеріальні явища виключає існування життя після смерті. Людина сприймається як біологічна машина, абсолютний кінець якої поєднується зі смертю організму. В механізмі еволюції смерть є джерелом нового життя. Таким чином суть людського життя розглядається як внесок в процес розвитку еволюції.

Хто дасть нам правильну відповідь?

Хто міг би дати нам логічну відповідь на хвилююче питання природи смерті і пояснити що буде потім? Така людина має бути компетентною, а це можливо лише за умови виконання нею чотирьох важливих вимоги:

1) Пізнати смерть!
(Нам потрібна інформація з перших рук).

2) Повернутись до життя!
(Щоб мати змогу розповісти про власний досвід).

3) Мати владу над смертю!
(Щоб мати авторитет).

4) Бути вартим абсолютної довіри! (Ми маємо довіряти його словам).

Якщо поглянути на історію світу, то цим чотирьом дивовижним вимогам відповідає **одна-єдина особа** – Ісус Христос:

1) Його розіп`яли і він помер за воротами Єрусалиму. Його вороги хотіли переконатися в цьому, і прокололи його списом так, що бризнула кров (Іван 19:34). Тепер вони були певні, що він справді помер!

2) Він пророкував, що на третій день воскресне. Так і сталося, і того недільного ранку жінки були першими свідками Його воскресіння. Ангел сказав їм: ***„Його тут немає. Він воскрес!"*** (Лука 24:6).

3) Новий завіт говорить про три випадки, коли Ісус Своєю владою воскресив людину з мертвих: Лазара у Вифанії (Іван 11:41-45), юнака у Наїні (Лука 7:11-17) і донечку Яіра (Марко 5:35-43). Ніхто крім Ісуса не мав такої влади - наказувати смерті відступити.

4) Лише одна-єдина людина на цій землі могла сказати: ***„Я є правда..."*** (Іван 14:6). І це був Ісус.

Він проповідував Своє слово перед ворогами, які тільки і чекали, щоб знайти у Його вченні хоч найменшу помилку.

Тепер ми знайшли правильну адресу і прийшли до джерела правди. Правда є життєво необхідною для нашого існування. Хто ж хоче будувати своє життя на неправді? Тепер ми з'ясували, що є лише одна особа, достатньо компетентна, щоб надати точну інформацію. Від Нього дізнаємося, що стається з кожною людиною відразу після смерті. У Євангелії від Луки (16:19-31) Ісус дає нам відповідь на прикладі двох людей, які щойно померли. Один з них знав Бога, інший жив без нього. Ангели забрали Лазаря на Лоно Авраама, і йому там добре. Це місце Ісус називає Раєм (Лука 23:43). Інший, багач, потрапляє після смерті в пекло, і він описує свій страшний стан словами: ***„...я мучуся в полум'ї цім!"*** (Лука 16:24). ***Отже, смерть в жодному разі не робить всіх рівними.*** Тим більше, якщо в нашому світі існує така велика різниця між людьми, то в потойбічному вона буде ще більшою. Від чого це залежить? Тепер поговоримо детальніше.

Потрійна смерть

Біблія свідчить, що увесь наш світ і життя у ньому є творінням Господа. З самого початку це було завершене і досконале творіння, про яке Бог сказав: ***„...вельми добре"***. Сутністю Господа є любов і милість, і все створене Ним через Господа Ісуса Христа (Притчі 8:30; Іван 1:10; Колосянам 1:16) несе на собі відбиток Його суті. Він залишається лагідним, милостивим, люблячим до Свого творіння. А це суттєво відрізняється від стратегії еволюції, позначеної стражданнями і сльозами, жахами і смертю. Прихильники так званої теїстичної еволюції, які вважають, що Бог поклав початок Еволюційному процесу і приписують Йому такі еволюційні методи, спотворюють суть Бога. Тому ідея керованої Господом еволюції є повністю безгрунтовною.

Звідки ж приходить смерть, якщо вона не є еволюційним фактором і не відповідає суті Господа? Ми помічаємо: смерть є для всіх. Всі люди помирають: маленькі діти і старці, високоморальні люди, і злодії-бандити, віруючі, і невіруючі. Для такого загального явища мусить бути настільки ж загальна причина.

Біблія пояснює, що смерть є результатом людського гріха. Незважаючи на те, що Господь попередив про наслідки (Буття 2:17), людина знехтувала дарованою їй свободою і згрішила. З того моменту почав діяти закон гріха: ***„Бо заплата за гріх смерть."*** (До Римлян 6:23). Людина потрапила на лінію смерті, що на графіці позначається чорною грубою лінією. Ми могли б це назвати **потягом смерті**. Починаючи від Адама, що був фактично винуватцем того, що до творіння Божого прийшла смерть (1. до Коринтян 15:22а) все людство знаходиться у цьому жахливому потязі: ***„Тим то як через одного чоловіка,через Адама, увійшов у світ гріх, і з гріхом смерть, і таким чином смерть перейшла на всіх людей, бо всі згрішили."*** (До Римлян 5:12). Таким чином, до гріхопадіння Боже творіння не знало смерті.

Коли Біблія говорить про смерть, то вона ні в якому разі не має на увазі припинення існування. Біблійне визначення смерті означає «бути відділеним від...» Оскільки первородний гріх позначає потрійну смерть (дивися графік), то це означає, що існує три різних стани відторгнення:

1. Духовна смерть. У момент гріхопадіння людина «духовно померла», таким чином, вона була відділена від спільноти з Господом. В такому стані живуть сьогодні всі люди, що не вірять в свого Творця. Вони самі улаштовують своє життя і піддаються пристрастям і привабам гріха. Вони живуть так, ніби Бога ніколи й не було. Вони не мають ніякого особистого зв'язку з Ісусом Христом і не приймають послання Біблії.

127-23 Reise Ukrainisch Auflage 5 2022-11-07.indd 6-10 07.11.2022 10:23:14